

[Birgit Busk.]

kommunistisk inspirerede protestskrivelser af den slags, som vi har set en forfærdelig masse af.

Må jeg foreslå undervisningsministeren en ny formålsparagraf. Den lyder som følger, og jeg tror, den vil løse mange problemer:

„Folkeskolens opgave er:

1. at støtte forældrene i deres bestræbelser på at give deres barn respekt for de værdier, der ligger i et reelt udført arbejde og i at udnytte de evner, barnet har, samt at støtte forældrene i at give barnet respekt for hjemmets synspunkter.

2. I samarbejde med forældrene at sørge for, at barnet får et efter dets evner tilpasset mål af viden, herunder om det samfund, det senere skal være medlem af.

3. I samarbejde med forældrene og barnet selv at lære det at vurdere egne evner og muligheder og derigennem bibringe det følelsen af glæde og tilfredshed ved at udnytte og udbygge disse evner.

4. I samarbejde med forældrene at bibringe barnet forståelsen af, at det er væsentligt at kunne acceptere mennesker, der er anderledes, end det selv er.

Vestergaard Eriksen (FU):

Jeg vil først gerne takke undervisningsministeren, fordi hun ikke vil lade sig true af kommunisterne. Jeg har ikke opfattet, at det var på livet; der var vel mere tale om den udvikling, der er i den kommende tid i det skolepolitiske. Det siger jeg ministeren tak for, for skal vi til at have kommunistiske skolelove, så tror jeg nok, vi er kommet langt ud.

Jeg ville gerne lige gøre en kommentar til det med fællesbønnen. Jeg kan ikke personlig se, der skulle være noget til hinder for eller noget galt i, at man har den i skolen. Det havde man, dengang jeg gik i skole, og det har man vel haft tidligere. Jeg synes, hr. Poul Dam er inde på noget, der ikke er korrekt, når han mener, at den kun hører til i hjemmene og måske i kirken, og at det måske er noget, der kan opfattes som indoktrinering. Det vil jeg mene kan opfattes som det modsatte.

Jeg hører da også, at hr. Lysholt Hansen nævnedes noget om de her plakater, som er hængt op, og han nævnedes noget om, at børn ikke har reageret, men at det har de

voksne. Ja, det tror søren at de voksne har. Jeg synes, de er afskyelige. Selv om de måske kan være nok så korrekt oplysende, synes jeg, det er afskyelige plakater at op hænge, og jeg forstår udmærket godt, at børnene måske ikke har reageret. Det har de nok følt sig for flove til.

Jeg vil også gerne gøre en kommentar til hr. Freddy Madsen. Han nævnedes noget om, at kommunisterne selvfølgelig anerkendte demokrati, åndsfrihed og tolerance. Spørgsmålet er vel bare, under hvilke former. Jeg vil stadig væk sætte et stort spørgsmålstejn ved det. Hvis det er det kommunistiske, så er jeg bange for, at det er langt fra det, størsteparten af den danske befolkning ønsker.

Så vil jeg til sidst sige, at det var ikke noget motiv til at redde regeringen den 20. september, når jeg stemte imod det kommunistiske dagsordensforslag. Det er noget, der vil ske til enhver tid, for jeg anser ikke et kommunistisk dagsordensforslag for at gavne, hvis det medfører et folketingsvalg.

Lysholt Hansen (S):

Jeg vil først starte med at beklage, at jeg ikke kunne være til stede på grund af et udvalgs møde, da ministeren svarede mig, og derfor kunne jeg ikke umiddelbart efter tage ordet. Men jeg har nu haft lejlighed til at læse ministerens svar på mit indlæg, og jeg kan se, at ministeren, som det også er fremgået af tidligere udtalelser, er tilhænger af at give karakterer, med pæne indlæg og søbre indlæg og mindre søbre indlæg. Jeg forstår så, at mit indlæg hørte ind under den sidste kategori, idet det var et uhørt angreb på ministeren, at jeg skulle have påstået, at ministeren lod sig dirigere af sin embedsmand og dermed begik vold mod en gruppe af lærere, altså også mod elever. Så sluttede ministeren: „Jeg har min mening om denne sag, og denne mening har jeg haft hele tiden, og denne mening er der ikke røkket ved“.

Nu er det jo ikke noget at prale af, at der ikke kan røkkes ved éns meninger, og disse debatter har til formål måske at påvirke hinandens meninger om disse ting. Det var det, der fik bl. a. mig herop på talerstolen. Men jeg vil da gerne sige, at når nu ministerens mening er urokket — dvs. er en helt klar tilslutning til det indlæg, som direktør